

Móra Ferenc:
IMÁDSÁG

Kinek szárnyát kezéd oldotta meg:
Uram, megjött az őszi fürgeteg,
Röpködve bős süvöltözés között,
Mint óriás sas, a világ fölött.

Lent a földön nincs se virág, se dal,
Fönt a mennyég fekete ravatal.
Esőkönnyüket hullató setét
Kioltozta minden tűzszemét.

Sikolt a szél, megrettenek bele.
Szívem, szemem bánattal van tele:
Virág, madár, nekem mind rokonom, –
Uram, végzésed mégse vádolom.

Csak arra kérlek, édes Istenem,
E zordon éjszakába térdemen:
Ki ne aludjon, úgy vigyázz reája,
Kis tűzhelyünknek tiszta mécsvilága!